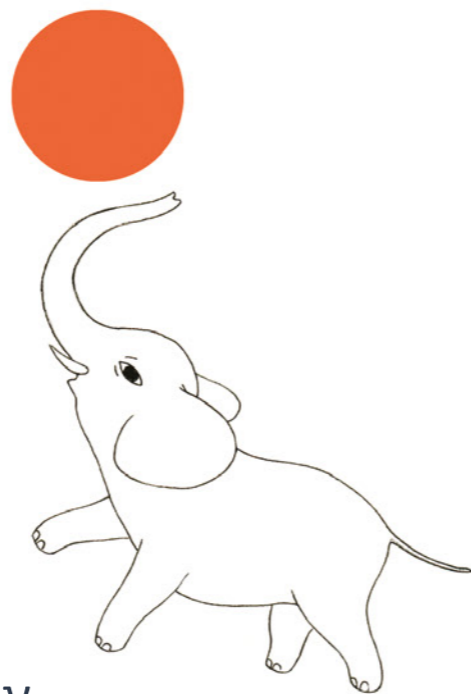

Byl jeden dům
a v tom domě byt.
Byt měl tři pokoje.
Jeden pro rodiče,
druhý pro děti a třetí
pro všechny dohromady.

V pokoji dětí byla spousta hraček.
Nikdo zrovna nebyl doma. Hračky
proto odpočívaly. Vlastně všechny ne.
Žlutá kuželka se právě probudila.
Kouká, kouká, je v krabici sama!
Polekaně se rozhlížela.

„Kam zmizely ostatní kuželky?“

Žlutá kuželka vyskočila
z krabice. Překonala strach
a neohroženě se vydala
hledat kamarádky.

Na policích je neviděla.

Ani v koši s hračkami.

Pootevřela skříňku.

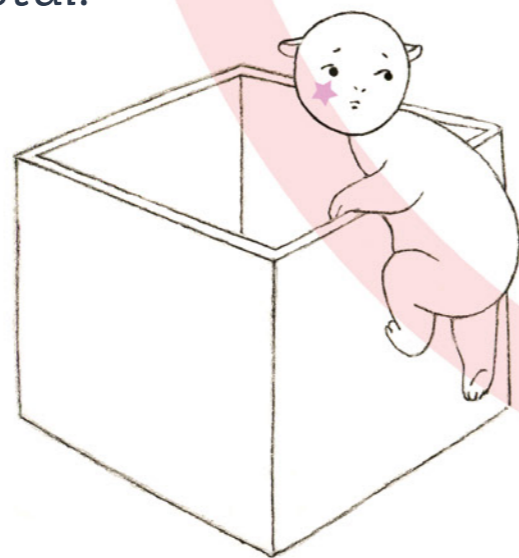
Podívala se pod stůl.

Nic. Pod postelí

taky nebyly.

Zkusila je

zavolat.

„Haló! Kde jste?“

Nikdo se neozýval.
Kuželka se chytila
záclony a vyšplhala
na parapet okna.
Vyhlédla ven.
A co nevidí!
Holčička a kluk
jdou k autu.
Oba mají na zádech
batůžky. A z batůžků
vykukují hlavičky
kuželek.

„A co já? Počkejte!“

Auto se rozjelo. Na konci
ulice zmizelo za rohem.
Žlutá kuželka se rozplakala.
Kamarádky jedou s dětmi na výlet.
Budou si tam hrát. Budou stát
v pozoru a padat, když do nich
narazí rozběhnutá koule.
Všechny kuželky to tak
dělají. Užijí si legraci.
Jenže ji jedinou
doma zapomněly.
Bylo jí to líto.

„Taký bych si chtěla hrát.“